

PER CATALUNYA!

Dins d'aquest número hi trobareu informació sobre:

15 de Juny: L'hora de Catalunya. (Pàgines centrals)

La diada de Sant Jordi, un èxit de La Senyera.

El vot dels catalans per Catalunya. Breu anàlisi historiogràfica

de les eleccions a Catalunya, 1901 - 1923.

SIO - Butlletí Informatiu Municipal

Director: Alcalde Sr. Ricard Vicens

Sub-director: Jaume Cuñat Mata

Edita: Ajuntament d'Agramunt (Lleida)

Impremta G. Vicens - Guimerà, 15
Agramunt

Redacció i Administració

Carrer la Plaça, 1 Apartat Correus 10
Agramunt (Lleida)

Subscripció anual: Espanya 150 ptes.

Estranger 180 ptes.

Número solt 15 ptes.

Dipòsit Legal: L. 138-1964

Publicitat:

Una pàgina 1200 ptes.

1/2 » 600 »

1/4 » 300 »

1/8 » 150 »

Per a subscripcions i anuncis poden
dirigir-se a la Llibreria

Gaspar Vicens - Tel. 39 09 79

o bé a Pere Mora - Tel. 39 03 81

Jaume Cots - Tel. 39 01 32

METGES:

El servei «Metge de Guàrdia» de la Comarca,
per als dies festius i caps de setmana, està
constituït a càrrec dels següents doctors:

Dr. JOSEP GAYA FREIXES

Telèfon 530776 — Les Pallargues

Dr. JAUME RUFACH TURRIELLA

Telèfon 390222 — Preixens

Dr. JOAQUIM FELIP BRUFAU

Telèfon 390154 — Agramunt

Dr. MIQUEL SUAREZ OTERO

Telèfon 390635 — Agramunt

CREU ROJA:

CREU ROJA I SERVEI D'AMBULANCIA

Telèfon 390013 - Guàrdia Civil Agramunt

FARMÀCIES:

Sr. ANGEL MAS GRAU

Telèfon 390133 — Agramunt

Sr. GUILLEM VILADOT PUIG

Telèfon 390087 — Agramunt

Als domicilis dels metges i a les farmàcies, hi
ha un cartell indicant, cada festa, el metge de
torn.

El C. F. Agramunt, Campió amb tot honor

Senyors, quants pensàvem en el que avui celebrem? molts són els que han seguit la marxa del nostre equip en aquest Campionat, i de veritat han sofert, perquè els nostres ulls han vist coses bastant estranyes, però malgrat aquestes indiferències, l'equip no ha quedat estancat, sinó que ha lluitat i superat amb pundonor qualsevol entrebanc per a poder aconseguir almenys una classificació digna dels colors que representen.

Des de bon principi la lluita s'estableix pel primer lloc, envers l'equip de la Seu d'Urgell i el local, i així en cada partit sona a una final, cosa que els aficionats agraeixen perquè poden veure bon futbol. Cal ressenyar que l'equip de la Seu, es un equip plagat de figures que ha donat en cada camp visitat una lliçó de jugar.

EL NOSTRE: UN EQUIP DE CASA

Diu aquell refrany: "Qui busca, sempre troba" cosa que sincerament hom creu, perquè la victòria que ara s'assaboreix no és res més que un treball i un esforç duts a terme al llarg d'uns anys. Aquest treball comença a donar els fruits i la sabba que ha d'omplir una etapa gloriosa al nostre esport.

Si bé, tal com dèiem, aquest succés el podem apuntar a l'esforç de molts anys, també hem d'ésser conscients del paper primordial de jugar a la formació d'una solera i en especial cara a afrontar futures i difícils confrontacions. La solera és la font d'un equip que vol aspirar a metes de més altura.

L'AFICIO: PUNT IMPORTANT

L'interès de la nostra afició, mai no havia estat tan unida amb els seus colors com aquest any, i és que ha estat incansable en cada jornada, fent caliu i animant en el moment clau a l'equip, aconseguint un primer lloc que li permet encaixar una Categoria més acord amb les exigències de la nostra Vila. A aquesta afició, que ha passat de tot, cal qualificar-la de meravellosa, ja que sense el seu ajut no fóra o no hauria estat possible aquesta victòria.

L'ANY VINENT NOVA CATEGORIA

Quan a inici de temporada la junta directiva es va marcar una meta costosa, semblava impossible trobar-se en ella, era molt lluny, els obstacles molts i variats, en fi un somni que podia arribar a la realitat.

Ara ja ho és, l'any vinent estrenen nova Categoria. Serem capaços de sostenir-nos en la mateixa?, amb una mica de sort i sacrifici per part de tothom fotes les coses tenen solució.

I res més sinó que, a vosaltres jugadors, directius, etc., que avui heu estat al primer plànol d'actualitat, Sió, a través d'aquestes pàgines us dona l'enhorabona esperant que no a llarg termini els triomfs ens portin noves victòries pel bé de l'esport local.

JAUME CUÑAT MATA

El suplement, publicat fa poc, dedicat al Pla General d'Ordenació Urbana, ha resultat ben interessant de cara a mentalitzar els veïns sobre aquestes qüestions. Unes qüestions una mica enrevesades en l'aspecte tècnic; però que a tots ens afecten directament, perquè la vila, per la majoria dels agramuntins, és un lloc on passem la major part de les hores de la nostra vida i ens interessa trobar-nos-hi bé, evitant en tot el que sigui possible les molèsties i inconvenients que comporta el sol fet de viure en societat.

En l'esmentat suplement, a més dels estudis estadístics i les previsions de creixement fins al 1990, hi trobem un plànol de la zona urbana d'Agramunt, amb una extensió ratllada que és l'actual edificada; una altra d'ombrejada amb la qualificació de "suelo urbanizable programado"; i una tercera en blanc, que constitueix la zona de Sòl Urbanizable no programat. Aquesta darrera zona, en principi, no podrà edificar-se i si s'edifica, serà amb unes determinades limitacions legals.

Fins ací tot correcte i no seré jo qui vulgui esmenar la plana als tècnics que estan elaborant el referit Pla d'Ordenació. Però és el cas que en els terrenys declarats urbans hi intervenen dos grups de persones ben diferenciats: les que planifiquen el futur desenvolupament del pobles, i les que imposen i cobren impostos cada vegada més crescuts. I l'indret on vonvergeixen ambdues activitats i on es diu, si no la darrera, una de les últimes paraules, es a l'Ajuntament. Jo ho veig així i si m'equivoco que em rectifiquin.

Fa uns anys es va eixamplar la zona urbana d'Agramunt, sense mirar massa prim; finques fins aleshores rústiques les van convertir tranquil·lament en urbanes i la seva contribució va augmentar d'una manera extraordinària; donava la impressió que, primordialment, buscaven fer diners. I aquella impressió que aleshores podia semblar exagerada, la veiem avui confirmada pels estudis preliminars del Pla d'Ordenació que s'està estudiant. Ara resulta que fins a l'any 1990 no es necessiten tants terrenys per atendre la demanda previsible de sòl. I uns grans espais que paguen contribució per urbana —i quina contribució!— hauran de continuar dedicant-se al cultiu de cereals, perquè oficialment es diu que no poden edificar-se o han de fer-ho amb limitacions.

Ben cert que el Pla d'Ordenació Municipal encara no està aprovat; però si segueix endavant amb les actuals directrius, es produirà el cas esmentat anteriorment; un cas curiós, i més que curiós, injust.

I S E T

ABRIL 1977

DIA 14 — INSTITUT

Han estat convocats els pares dels alumnes de 1.er i 2.on de B.U.P., a fi d'anar a la formació d'una Associació de Pares d'Alumnes, cosa que fou molt ben rebuda per aquests. Es parla ja de la millor manera de votar i formar la Junta per a que sigui el més representativa i democràtica possible.

DIA 18 — CREU ROJA

L'Assemblea Local ha organitzat un nou "Curset de Socorrisme" que ha començat avui i en el que es pot obtenir el Carnet de Capacitació.

DIA 23 — DIADA DE SANT JORDI

Gràcies als esforços dels joves de "La Senyera" i del Secretariat Local del Congrés de Cultura Catalana, enguany s'ha celebrat complidament la diada del Patró de Catalunya: amb senyeres als balcons i, a la tarda, amb jocs de cucanyes i sardanes a la plaça de l'Església, on es recollien firmes per a la campanya de "Volem l'Estatut" i "Català al carrer", aquesta última concretada a la rotulació en català dels carrers, i places de la Vila.

DIA 23 — CURSET PER A NUVIS

Ha començat aquest vespre al Foment Parroquial per a totes aquelles parelles que es pensin casar en el termini d'un any, com a preparació per al nou estat que van a contreure.

DIA 29 — FET LUCTUOS

Aquest capvespre ha mort en tràgiques circumstàncies el jove Ramon López de la Fuente, fill del sargent i cap de la Guàrdia Civil de la Vila.

DIA 29 — AJUNTAMENT

Al ple municipal d'avui a Ca la Vila s'ha aprovat l'adhesió al Congrés de Cultura Catalana. També el Consistori ha aprovat, en resposta a la petició formulada pel Secretariat Local del Congrés de Cultura Catalana el dia de Sant Jordi, l'adherir-se a la campanya "Volem l'Estatut" i fer arribar al Govern de Madrid aquesta petició.

MAIG

DIA 1 — C. F. AGRAMUNT; CAMPIO!!

En guanyar aquesta tarda al C. F. Isona, per 3-1, al Camp Municipal d'Esports, el C. F. Agramunt s'ha proclamat campió del seu grup de Tercera Regional, una jornada abans de finalitzar el torneig.

DIA 2 — CURS DE CATALA

Organitzat pel Secretariat Local del Congrés de Cultura Catalana i patrocinat per l'Il·ltre. Ajuntament, avui ha començat a la Casa de Cultura i Biblioteca Pública de "La Caixa", un nou curs de Català dirigit per Pere Mora, professor ja de l'anterior Curset. Tindrà lloc tots els dilluns i dijous, fins al 20 de juny.

DIA 3 — CAPELLA DEL SIO

Convocada per la Parròquia ha tingut lloc al Foment Parroquial una reunió per a tractar de la possible reconstrucció de la Capella del Sió. Els assistents, unes 40 persones, després de les pertinents explicacions acordaren tirar endavant aquesta obra de restauració.

DIA 11 — PLAGA

Avui una avioneta efectuà una sèrie de proves, espargint insecticida, per diferents llocs del terme, a fi d'intentar combatre una nova plaga d'un cuc que es descobrí als sembrats. Les proves efectuades no donaren un resultat prou satisfactori. Encara que sembla que els danys no seran tants com es pensava, cal esperar a la collita per saber-ne els resultats.

DIA 14 — CASAL AGRAMUNTÍ

Pel President d'aquesta Societat han estat lliurats els trofeus als guanyadors del «Campionat social de billar 1977». Enhorabona.

DIA 15 — SANT ISIDRE

Com cada any, la Germandat Sindical de Llauradors i Ramaders ha organitzat els actes en honor del seu patró Sant Isidre Llaurador, sent-ne els culminants: la Missa Solemne i la desfilada dels «Tres Tombs», on hi han participat un centenar de tractors.

DIA 16 — INSTITUT

Per als pares dels alumnes de 8.é d'E. G. B., d'Agramunt i comarca, ha estat convocada una reunió per a informar-los de les possibilitats que els seus fills tenen de poder cursar el B. U. P. a l'Institut d'Agramunt, o la Formació Professional al d'Artesa de Segre. Presidiren l'acte, Autoritats locals, el Director de l'Institut i el Delegat Provincial de Formació Professional. Aquest mateix acte d'informació es repetirà, el dia 18 a Artesa de Segre i el dia 19 a Ponts.

Segueix a la plana 5

*¡ATENCIÓ SENYORA!
Guardi neta la seva roba,
és millor, i quan la necessiti
la tindrà apunt.*

És un consell de

**Tintoreria
safas**

Sió, 29

AGRAMUNT

Xocolata

Jolonch

AGRAMUNT

Tramitacions,
Automòbils,
Passaports i
Expedients
en general

**Gestoria
FEIXA**

Sabateria, 6

AGRAMUNT

Estació Servei Agramunt

Pista - Terrassa - Piscines - Discoteca - Snack-Bar

Restaurant

Telèfons 390202 i 390802

Secció d'Engràs i Lubrificants

Per a un bon servei

**Funerària
(Casa Romà)**

*Servei Oficial
únic de
EL OCASO, S.A.*

Mercè, 19
Tel. 390309

Rapidesa.. Economia.. **AGRAMUNT**

L. COMENCE

PINTOR - DECORADOR

EMPAPERATS - MOQUETES - CORTINATGES

Avda. J. Mestres, 7 - 2.º

AGRAMUNT

Telèfon 39 02 08

Festa Major 77

AIXO VA BE

Avui (dia 28 d'abril), i tan sols dos dies després d'haver sortit l'anterior SIO, ja hi ha hagut una colla d'agramuntins, i inclús gent dels pobles veïns que s'han apuntat. Evidentment millor no es podia començar, i si la cosa continua així, el mes que ve, aquesta mateixa pàgina, anirà plena dels noms de les famílies que hauran adquirit els abonaments.

A CONTINUAUCIO us presentem, més o menys, el contingut de la carta que hem enviat a tot el poble, per tal d'informar-vos si accidentalment no l'heu rebuda.

Agramuntí:

No fa gaire temps l'ajuntament va convocar una enquesta per tal de conèixer el parer del poble respecte a la "FESTA MAJOR", d'aquí en va sortir la reducció i canvi de dates, per tal d'animar una mica la nostra festa.

Però no aconseguirem res canviant només dates, aquest canvi ha d'anar acompanyat d'una bona organització, bones orquestres de categoria, un gran envelat, etc, però el més important és la col·laboració del poble... la teva col·laboració.

La SENYERA I L'AJUNTAMENT ens hem proposat que la FESTA MAJOR d'aquest any passi a la història, i per aconseguir-ho hem atapeït, pràcticament, d'espectacles els dos dies de festa i la vigília.

Els espectacles que ja són segurs, els presentem a continuació:

DIVENDRES (vigília)

— A dos quarts de cinc de la tarda, cucanyes per la quitxalla, amenitzades, a més, per un grup de teatre infantil.

— A les set, gran ballada de sardanes amb la cobla-orquestra MOGA.

— A les onze de la nit, ball de vigília amb la mateixa orquestra.

DISSABTE

— De les onze del matí fins a la una, dues divertides hores, dedicades als infants, amb una meravellosa desfilada de pallassos, malabaristes, titelles, etc., repartiment de globus, patufets i caramels a tots els assistents a aquest sensacional FESTIVAL INFANTIL.

— A la una del migdia, sardanes amb la gran orquestra ROSALEDA.

— A dos quarts de cinc de la tarda, grandíols aplec de colles sardanistes.

— A les set de la tarda, ball amenitzat per l'orquestra ROSALEDA i el conjunt JUNIOR'S que interpretaran després de sopar, un concert de música catalana.

— A les onze, ball de nit fins ben entrada la matinada.

DIUMENGE

— A les deu, espectacle motorístic.

— A la una, després de la processó i missa, sardanes, amb la cobla-orquestra internacional PRINCIPAL DE CASSA DE LA SELVA.

— A les set, ball de tarda, amb la cobla-orquestra internacional PRINCIPAL DE CASSA DE LA SELVA i el conjunt ELS IRIS.

— A les onze de la nit, gran ball de fi de festa amb les mateixes orquestres (repartiment de roses a les senyores i senyoretetes assistents, ball del farolet i de la maleta) i quan surti el sol, tots a dormir la "mona".

Si hi ha una resposta popular amb uns guanys superiors al pressupost, s'inclouran d'altres espectacles.

SALVEM LA NOSTRA FESTA MAJOR
CENTRE DE JOVES "LA SENYERA"

CATALANITZEM CATALUNYA

Avui, sentir parlar en Català és com estar llegint un diccionari; cada pas que dones, una paraula nova. Nosaltres, els catalans, hauríem d'intentar purificar una mica més la nostra llengua; perquè el català és un idioma que només nosaltres, els catalans, podem conservar.

Ja sabem que és una mica difícil començar de nou, sense haver-ho fet mai, però en deixar notes als companys de treball, en escriure cartes a les nostres amistats, apuntar alguna cosa a la nostra agenda, etc., procurem de fer-ho en Català.

En llegir, amb una mica d'esforç i un diccionari a la vora, podem arribar a descobrir nous mots, i inclús a perfeccionar els que ja feiem servir, a vegades equivocadament, mots que són bàsics per poder parlar i escriure en Català.

Avui, ja no són vàlides les típiques excuses: "Oh! A mi ningú no me n'ha ensenyat", "No hi han mitjans per aprendre'n". Es va fer un curs de Català i ara se n'està fent un altre, tenim ràdio, un diari, televisió, i un gran nombre de llibres i revistes per a totes les edats i tots els gustos. Ja no podem estar més temps malmetent el nostre vocabulari, incloent-hi mots com són per exemple, lavadora", "silo", "basura", etc., que si bé no els trobarem en cap diccionari català, sí que estan —malauradament— arrelats en la manera de parlar de la majoria dels catalans.

A partir d'ara, hauríem de procurar corregir el major nombre possible de barbarismes i d'intentar parlar, llegir i escriure en Català.

COMISSIÓ DE PREMSA

AGENDA—Ve de la plana 3

DIA 18 — «GUERRA DE LA CARN»

Avui nova baixa del preu de la carn deguda a la competència dels carnisers de la Vila, iniciada ja la passada Pasqua Que durí!

DIA 20 — SOPAR

Hem tingut notícies que el Sr. Joaquim Viola a sopat, en un restaurant de la Vila, amb una colla d'agramuntins i comarcans.

DIA 21 — PLUGES

Al cloure l'edició de SIO per aquest mes, continua l'instabilitat meteorològica de la què cal destacar les quantioses pluges. Aquestes pluges afecten, primordialment, els sembrats i la sembra del panís d'una manera negativa.

DIA 21 — MÍTINGS I PRESENTACIONS

Quan secció d'AGENDA ha de donar-se a l'impremta detalem els partits i coalicions que fins ara, han presentat els seus programes a la Vila. Sempre a la sala-teatre Casal Agramuntí i amb una concurrència que oscil·la entre les 150 i 250 persones, han estat:

dijous dia 12 a la nit: Unió Democràtica de Catalunya.

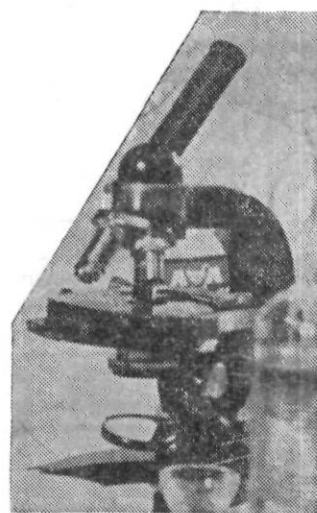
diumenge dia 15 al matí: Partit Socialista de Catalunya.

dijous dia 19 a la nit: Convergència Democràtica de Catalunya.

divendres dia 20 a la nit: Esquerra de Catalunya: Front Electoral Democràtic.

Cooperativa Agropequaria de Guissona

Pinsos Compostos

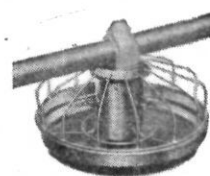
**Escorxador general
Frigorífic**

**Medicaments i
Assistència Tècnica**

**Material per a la
Ramaderia**

Secció Agrària

Tels. 22, 40 i 77

GUISSONA

inventari de riella

EL TIMÓ

per Guillem Viladot

A Ponent en diem timó. La gent de solixent l'anomenen farigola. I els botànics l'han batejada amb la denominació de *Tymus vulgaris*. Es tracta d'una de les plantes més característiques del nostre país. Les serres, els tossals, les ribes, els marges, els rastells, tot allò que no es conrea és ocupat pel timó. És un arbust en forma de mata d'un pam o d'un pam i mig d'alçària, de fulles petites i de flors minúscules, a vegades blanques i a cops rosades, gairebé sempre empolvorades d'aquest borrisol d'argila que el país deixa damunt del paisatge com una ombra grisa, com si es tractés d'embolcallar, i de salvarguardar, tot un món estàtic.

(L'home és un ser dinàmic. La societat és un sistema d'acció. La societat és dinàmica perquè és formada d'homes i els homes, per naturalesa, són en una constant situació de dependència mútua. Els homes, la societat, és presidida, només, per actes estrictament biològics quan alguna força els mutila, els limita, els encaixona. Com passa amb les dictadures. Però quan no hi ha cap destorb, el comportament humà és sempre social. Ningu no pot dir que en esdevenir-se ho fa aïllat, sense cap ressò. No. Quan un home s'acompleix, sigui en la proporció que sigui incideix damunt dels altres homes. Existir humanament és igual que una pedra que cau damunt l'aigua d'un llac: es produeixen unes petites ondulacions que arriben a tots els elements que voregen o encerclen l'impacte. Existir és una impacció a la pròpia persona i a les que ens envolten).

Una mata de timó sovint passa desapercibuda. Si hom la trepitja, no en té esment per l'entrebanc sota el peu, sinó per la flaire que puja comes amunt i s'escampa arreu. Trencar les fulles i els troncs d'una mata de timó és inventar un núvol, una boira de flaïres camperoles serenyas, dilectes, immemorials. Els pagesos, els pastors, els caçadors, els caminadors de les terres ermes la coneixen molt bé aquesta sentor del timó. Els conills de bosc, també. I les mestresses de pagès, molt més. A comarques són moltes les persones que encara avui enceten el sopar amb unes sopes de timó. La devoció popular ha cregut sempre que el timó, a més d'embaumar els aliments, embauma la carn, i frena l'espasme, i dissipa l'embriaguesa, i remou l'amor, i allunya els maldecaps...

(La raó de la dinàmica social potser caldria veure-la en la pluralitat dels grups humans que informen la societat, perquè algú ha dit que per raó d'aquest pluralisme la societat és dinàmica. La societat no és una unitat homogènia, sinó la suma d'una colla de grups bastits per collectivitats internament diferenciades. Quan aquesta diferència es vol anorrear, quan es pretén que les collectivitats, els grups, les nacionalitats siguin mesurades i tractades per un mateix paràmetre unificador, aleshores es malmet la dinàmica social: la societat esdevé una entitat paràlitzada, i si aquesta paràlisi dura més del compte, el risc és la defunció de la societat. I una so-

cietat sense acció esdevé, en darrer terme, una entitat biològica, exactament com pot ser un vegetal).

Hi ha persones, però, que davant d'unes sopes de timó s'enerven. Acostumats a ser i a estar en un món immediatament laic, gustejar unes sapiditats de timó és com rebre damunt, o dins, tota una olla de potestats escolàstiques. Les sopes de timó, a vegades, fan l'efecte de valors vicarials, de reverències de sagristia, de claudicacions de quiròfan. I maregen. Vull dir que si el timó és forçat a presidir plats que són en una altra cruïlla gastronòmica, aquesta planta pot perdre la "història" i convertir-se en reaccionària. Ser reaccionari és ser fora de la Història, o bastir una contra-història. Però si, per contra, el timó presideix la parcela que li pertoca, i arriba als límits que li són propis, el timó serva tota la seva identitat. I mereix totes les reverències, tots els respectes.

(L'acció humana, l'acció dels homes, l'acció social es realitza sempre en forma de comunicació o de funció vers l'altre. Així, l'individu pot ser considerat com un fi en ell mateix, o com un mitjà. Quan l'individu considera l'altre com un fi, és que s'hi reconeix, i en certa manera participa de la seva vida. Així s'originen les comunitats. Però quan l'altre és considerat com un mitjà, és que la formació social es fonamenta en l'interès, i aleshores només es comparteix la vida exterior o pública. Així s'originen les associacions. En les comunitats l'element d'homologació és el sentiment, la carga emocional. Les associacions, en canvi, són informades per interessos racionals com poden ser el treball, el diner, etc. Aquests dos tipus de grups, amb tot, no es donen gairebé mai purs sinó que barrejats, sobretot a mesura que la societat es civilitza, sovint es confonen. La civilització significa anar a l'establiment d'organitzacions cada vegada més impersonals, on l'acció humana sigui presidida per relacions humanes d'eficàcia. Però malgrat tot, malgrat que això sigui cert, també ho és que aquesta impersonalitat és frenada pels grups primaris —per les comunitats— que continuen existint fins i tot dins les societats més industrialitzades, de manera que sempre que s'intenta forçar el procés extirpant les comunitats —els grups primaris—, el sentiment i l'afecte que informa la base de les collectivitats se sent agredit, i es produeixen crisis dramàtiques).

Podem contemplar el timó, podem fer-ne guariments més o menys útils, podem sentir per ell un sentiment més o menys afable o contradictori, però a nivell superior de sers verticals racionals, de sers dominadors de la naturalesa, no podem malmetre la seva existència, no podem calar foc al bosc o, encara més, no podem ignorar la seva unitat de grup de base: d'arbust minúscul, flairós, que habita immediatament el nostre veïnatge. Ja que en definitiva, la nostra acció no ens ha de contradir mai.

15 de Juny: L' hora de

"SIO", com a revista que és de tots i davant del moment polític que està vivint el país, creu convenient en aquest número i en vigílies de les eleccions generals per al Congrés i el Senat, fer un treball monogràfic més o menys explicatiu de les diferents opcions polítiques que se'ns presentaran als electors.

Sense que vulguem imposar a ningú la nostra opinió, si hem de ressaltar que considerem ben seriosament que dites opcions polítiques hauríem, tots plegats, de reduir-les a aquelles que que es manifesten ben clarament i sense palliatius a una neta obediència catalana i que defensen el que està en la ment de la gran majoria del nostre Poble: DEMOCRACIA, AUTONOMIA, GENERALITAT i PRINCIPIS DE LESTATUT DEL 1.932.

No ignorem que potser algun lector creurà que "SIO", essent un butlletí d'informació local, no s'hauria de posar en política, però com que la general del País incideix directament també a la nostra Vila i enfront de la transcendent importància que les, oficialment anunciades i ja imminents, ELECCIONS tenen, (el resultat de les quals marcarà sens dubte la pauta política i social a seguir en un futur immediat), és per això que ens permetem el present comentari, conscients de la transcendència que per a tothom tindrà el que s'esdevingui el proper dia 15 de juny.

Es el propi Govern de l'Estat Espanyol el que ha convocat aquestes eleccions amb la promesa formal que les mateixes seran absolutament lliures i secretes. A elles hi acudirán com a elegibles un extensíssim ventall d'ideologies polítiques, que ens donarà a tots plegats i per primera vegada, l'oportunitat d'exercir el més fonamental principi democràtic: el DRET d'escollir LLIUREMENT les persones que ens han de governar.

Per tant, DEMOCRACIA no és pas allò que d'una forma més o menys descarada ens havien dit durant una pila d'anys i que induïa a pensar en pecats inconfessables, sinó ben al contrari: DEMOCRACIA és simplement (entre altres coses), l'opció que tenim d'eleger majoritàriament un govern respectant els drets de la minoria.

Cal, doncs, desterrar la creença de molts curiosament imbuïda durant anys i panys, que DEMOCRACIA era més o menys sinònim de trencar vidres, disparar trets per les cantonades, desordres de tota mena, etc. Simplement

ens hem de convèncer que DEMOCRACIA no és altra cosa que la més encertada manera civilitzada de convivència.

Considerem, per tant, que conuiuere és un deure que tenim tots de saber respectar l'opinió del veí, malgrat que aquesta no sigui plenament coincident amb la nostra. Però aquest deure ciutadà ens dóna també a tots un dret: el de poder exigir a aquell mateix veí que respecti la nostra manera de pensar.

Hom creu que aquest respecte mutu, aquest forcejament a voler convèncer els uns als altres és, més o menys, una forma de fer política. I d'això se'n desprenen, tanmateix, un dret i un deure per a tothom que *podem* i *hem* d'exercir en unes eleccions.

Complint, doncs, amb aquest dret ciutadà d'anar a votar lliurement, sense imposicions de cap mena a les que més o menys estàvem acostumats, voldríem que els nostres lectors entenguessin que fer política, participar en un procés electoral sabent respectar les diferents ideologies, és també una prova de civisme.

Dient-ho d'una altra manera, potser més planera, DEMOCRACIA és també un procés vàlid per a desvetllar consciències que permet que cada u es pronunciï d'acord amb la seva manera de pensar i creure, manifestant-se lliurement i sortint d'una situació de ramat adotzenat que, per inèrcia o "tant se me'n fotisme", solament sabia seguir el toc del cornetí, inhibint-se de la facultat humana de pensar.

Al llarg de mols anys (quasi tota una vida) tots, qui més qui menys, ens hem planyut de no poder exercir aquest dret humà fonamental. Ara i per primera vegada, se'ns presenta la gran ocasió i... què cal fer?

Potser hem de partir del principi que la democràcia comporta responsabilitat personal i auto-excloure's de la participació amagant el cap dessota l'ala, pot donar lloc al continuïsmes d'allò que fins ara hem criticat. Val la pena, doncs, de tenir-he en compte.

Però participar... com? Indiscutiblement i prioritàriament, cal cercar i assolir de bell anuvi una extensa i seriosa informació.

No hi ha cap dubte que ben aviat ens assetjaran a tots, com a pluja diluvial, una munió de programes ideològics, socials, econòmics, etc., que ens faran bullir la testa però... ull viu! amb qui ens dóna aquesta informació. No mancaran els cants de sirena (ja n'hem sentit al-

Catalunya

guns) dels qui ens faran promeses afalagadores, oblidant que aquests mateixos "cantants", que durant molt de temps han disfrutat situacions de privilegi, no solament no feren res per a ajudar-nos, sinó que ni tan sols es molestaren a protegir i recolzar la nostra parla, la nostra cultura, les nostres arts, el nostre folklore, els nostres costums... Fins a quin punt ens els podem creure ara?

Aplaudim íntimament (i de quina manera!), el procés democratitzador que s'està vivint arreu de l'Estat Espanyol, però tenim la impressió que nosaltres, els del Principat, catalans nadius o de veïnatge, tenim una doble missió a seguir en l'afer, que s'acosta. Per un costat, recolzar enèrgicament aquest procés envers la DEMOCRACIA i per l'altre, donar l'ajud incondicional, absolut, a aquell partit polític que més vagi amb la nostra manera de pensar i sentir però que, això sí i primordialment, mantingui una línia de CATALANITAT fora de dubtes.

Insistim, doncs, com a primera necessitat, en la conveniència de proveir-nos una bona i objectiva informació. Sabem que la més còmoda per a tothom és la d'asseure's davant el televisor i escoltar-lo entre badall i badall, sense adonar-nos que allò que ens va caient a sobre amb l'ànim mig adormit deixa un caliu al nostre subconscient que ens influencia a l'hora d'actuar. I com sigui que ens temem que donat el caire centralista de la nostra TV., difícilment hi tindran cabuda (o en el millor dels casos sensiblement reduïda) els partits d'autèntic sentiment nacionalista català, ens atrevim a aconsellar que, dintre la llibertat personal de cada u, es procuri uns millors, exhaustius i sobretot objectius mitjans d'informació, malgrat que això representi un cert esforç.

Ens hi juguem la nostra AUTONOMIA; el nostre AUTOGOVERN, la reinstauració d'aquelles INSTITUCIONS que ens són pròpies i legalment aconseguides i que un dia ens foren arrabassades.

Cal, doncs, aprofitar l'ocasió per, amb la DEMOCRACIA, recuperar CATALUNYA.

! TOTS HI TENIM LA PARAULA!

Votar no serà gens de fàcil

Les eleccions del 15 de juny, pel que fa a la nostra "Província de Lérida", representaran escollir vuit parlamentaris, Quatre Diputats i quatre Senadors. Això suposa per a l'elector l'ús de dues paperetes electorals, una pels Diputats i una altra pels Senadors. Es distingiran fàcilment pel seu color. Tractarem ara d'explicar la mecànica de selecció i ús d'aquestes paperetes.

Es probable que alguns partits polítics, facin arribar al seu possible elector, les dues paperetes esmentades a casa, proposant-li de votar la seva candidatura, en tal cas l'elector ho tindrà molt senzill. Si està d'acord amb la candidatura proposada, es presentarà a la Mesa Electoral amb els dos sobres i tot fet, però si no rep cap papereta o no vol votar la que rebí, llavors...

Dins de la cabina, tancada amb cortines, que existirà en cada col·legi electoral, trobarem les paperetes de votació. L'elector situat dins d'aquestes cabines, després de la seva més o menys llarga cua, haurà de cercar la papereta que representi el Partit Polític o Coalició Electoral que pensi votar, on trobarà el nom dels candidats a Diputats presentats per aquest Partit. Sense més feina introduirà la mateixa dins d'un sobre. La dificultat que hom preveu per la selecció d'aquesta papereta per l'elecció de Diputats, està en l'ampli nombre que pot existir, doncs n'hi haurà una per cada Partit o Coalició Electoral que presenti Diputats a la nostra "Província". Bé, anem per la segona part, la papereta de Senadors, com hem dit de color diferent a la de Diputats.

Existeix una sola papereta per tots els Senadors que es presentin a Lleida. Estaran relacionats per ordre alfabètic del seu primer cognom. Aquí s'haurà de marcar amb una creu al costat del nom, les persones a les que es vulgui donar el vot, podent senyalar un màxim de tres noms. En cas d'error en senyalar els candidats al Senat, s'haurà de prendre una nova papereta i repetir les creus, mai no corregir, ensmenant ni esborrant, perquè el vot seria nul. Acte seguit es posarà la papereta dins del sobre i l'elector sortirà de la cabina, amb dos sobres de diferent color als dits. L'un amb el vot als Diputats i l'altre amb el vot als Senadors. Mentre es dirigeixi a la Mesa Electoral, pot cercar el Document Nacional d'Identitat, que li serà demanat per motius d'identificació i una vegada comprovada la seva inclusió dins del Cens electoral, el President de la Mesa recollirà els dos sobres i els situarà dins de les corresponents urnes.

Finalment, a simple títol informatiu, fem constar que els quatre Diputats han d'ésser votats tal com els presenti cada Partit Polític en la seva papereta, sense poder-ne treure ni afegir cap. Els Senadors, si bé són quatre els que s'han d'elegir, tan sols es podran votar com a màxim tres noms, tota vegada que el quart escó serà atribuït directament al Senador que quedí, en quant al nombre de vots obtinguts, immediatament després dels tres primers. ■

Primextra líquido

**La solución a todos los problemas de
deshierbe en su cultivo de maíz.**

**Primextra líquido, un nombre nuevo para el
agricultor.**

Este nuevo logro de Ciba-Geigy, es el más reciente eslabón en la larga cadena de nuestros herbicidas selectivos para maíz, que, manteniendo todas las conocidas ventajas de nuestra actual gama de herbicidas, introduce dos sustanciales mejoras:

**1.— Completo control de las malas hierbas de hoja estrecha
(gramíneas), además de eliminar el resto de malas hierbas.**

Esto lo consigue Primextra líquido, gracias a su amplio espectro de actuación, teniendo un doble efecto complementario sobre las hojas y raíces de las malas hierbas, tanto si se aplica inmediatamente después de la siembra, en pre-emergencia o en post-emergencia precoz.

2.— Seguridad para los cultivos que seguirán al maíz.

La duración del efecto herbicida del Primextra líquido está calculada de tal manera, que no exceda de la duración del ciclo vegetativo del maíz.

Para que su manejo resulte aún:
— más seguro, más cómodo, más fácil,
lo presentamos en forma de líquido autosuspendible.

Primextra líquido, el producto que Ud. esperaba.

Primextra líquido, está inscrito en el Registro de Productos Fitosanitarios, con el número 12.583/81.

Peligrosidad general (O.23.2.65)	Categoría A
Baja peligrosidad fauna terrestre	Categoría A
Mediana peligrosidad fauna acuícola	Categoría B

Quedamos a su disposición para facilitarle información más completa. Solicite nuestro material informativo o una visita.

Ciba-Geigy, Sociedad Anónima
División Agroquímica
Apartado 1628
Barcelona

Solicítelo a nuestros distribuidores o a nuestra Delegación en Lérida:
Ciba-Geigy Sociedad Anónima
Mosén Reig, Letra A
Telf. 23 28 91

CIBA—GEIGY

Creadores de productos químicos para una agricultura moderna

Primextra® líquido

® = marca registrada de Ciba-Geigy, S. A., Basilea (Suiza).

Mots polítics i electorals

Ja que, aquests dies, la premsa, ràdio, televisió i tots els altres mitjans d'informació i comunicació social, quasi podríem dir que ens bombardegen amb noms de partits, sigles, paraules electorals i polítiques, més o menys tècniques les quals, si bé resulten ben familiars en països democràtics, a casa nostra, feia molt de temps que no hi estàvem gens d'acostumats i fins i tot, avui, ens arriben, com aquell qui diu, a desorientar. Procurarem, doncs, analitzar, breument, uns quants mots del caire abans esmentat, a fi i efecte que ens siguin més familiars i ens orientin en el joc electoral.

DEMOCRACIA: Govern en què el poble exerceix lliurement la sobirania i, mitjançant unes eleccions periòdiques, és refermat o canviat el govern.

ELECCIONS: Sistema pel qual el poble elegeix directament els diputats, senadors i d'altres càrrecs directius en una societat democràtica.

PARTIT: Conjunt de persones que defensen i segueixen una mateixa opinió política.

SIGLES: Lletres inicials emprades com a abreviació dels mots sencers dels partits polítics.

CONFERENCIA: Reunió en la qual es tracta, en públic, una qüestió socio-política.

MITING: Discurs en el qual es discuteixen assumptes polític-socials destinats a la captació dels vots electorals.

ALIANCES, COALICIONS O FEDERACIONS: Unió temporal, mitjançant un tracte o pacte, de dos o més partits polítics per a un fi comú.

ESTAT FEDERAL: Unió d'Estats, regions o nacions formant un Estat sobirà en un principi federal d'orga-

nització nacional per a un fi comú: Una gran Nació o Estat.

MESA: Es una taula on hi ha les urnes per a dipositar les paperetes electorals. Un president numerari i un de suplent, ajudats per quatre adjunts, es cuiden de l'acte electoral.

URNA: Es una caixa, les parets de la qual són de vidre, que serveix per a dipositar-hi les paperetes electorals.

INTERVENTORS: Són funcionaris que fiscalitzen les operacions electorals perquè es facin amb legalitat.

DIPUTAT: Persona nomenada directament pels electors per a compondre el Congrés que, ensems amb el Senat, formen les Corts. El Diputat ocupa un escó — (escaño)—.

SENADOR: Membre del Senat, cos polític de certs Estats moderns.

ESTATUT: Allò que és estatuit; regla que té força de llei per a un govern determinat.

AUTONOMIA: Facultat que té una regió, poble o nació, dins d'un Estat, per a governar-se per les seves pròpies lleis.

GENERALITAT: Institució de govern del Principat de Catalunya i d'alguns Països Catalans.

Es de creure que aquesta petita anàlisi dels esmentats mots polítics, contribuirà que les nostres idees al respecte, siguin més entenedores, més clares. Moltes d'aquestes paraules, habitualment, també expressen conceptes diferents dels pròpiament polítics però, aquí, només hem volgut fer esment del seu sentit estrictament polític-social.

P. MORA

Coses de la Parròquia

CURSET

S'ha organitzat un curset de preparació a matrimoni, especialment dedicat a les parelles que pensen casar-se en el transcurs d'un any. La primera classe començà el dia 23 d'abril, a les 10 del vespre.

COLONIES

El club d'esplai organitza novament les colònies d'estiu que amb tant d'èxit ha portat a terme durant quatre anys. Si Déu vol es faran durant la primera quinzena d'agost. Cal remarcar que al mateix temps de poder passar unes vacances divertides i saludables, s'ofereix als assistents l'oportunitat de rebre una bona formació moral i de convivència.

EXCURSIONS

El dia primer de maig es féu una excursió amb l'assistència dels caramellaires que actuaren en les festes Pasquals d'enguany i també d'algunes persones que els acompanyaren. La ruta fou cap a Girona-Banyoles-Besalú.

MOVIMENT DEMOGRAFIC

MES D'ABRIL

NAIXEMENTS:

Noemi Ruich i Cera	dia 3
Àngel Martínez i Salmeron	> 10
Raquel Magriña i Ortiz	> 18
Miquel Marin i Ramos	> 22
Victor Sementé i Queralt	> 18
Joan-Josep Ribes i Carbonell	> 26

DEFUNCIONS:

Francesc Lorenzana Matito	dia 7
M. ^a Josepa Martínez Ruiz	> 17
Antònia Marquilles Bértral	> 18
Josep Farreny Jové	> 20
Robert Cluet Arriasol	> 22

PLUJA CAIGUDA DURANT EL MES D'ABRIL

Dia	3	7	litres m. ²
>	7	0'2	>
>	17	30	>
>	18	12'7	>
>	28	21	>
>	29	3	>
>	30	0'5	>
Total	74'4	litres m. ²	

L'Observador: DEUDAT PONT

FIBAL

Sastreria i Confeccions per a Cavaller i Mens

Plaça del Pou, 14

Telèfon 39 07 36

AGRAMUNT

Exclusivitats * Draperia Anglesa i Francesa
Camises - Corbates - Articles Home

Sastreria Univers

Tailleur Sastre

Roda. Carlemany, 79 - Tel. 21286 LES ESCALDES

Valls d'Andorra

Comerç JOAN ESCOLA

Guimerà, 3

AGRAMUNT

Papers pintats de les millors Cases

COLOVALL - SHIRT - LANCEL, PRESTIGI

Extens assortit d'obsequis per a Llistes de Boda
Cristalleries, Vaixelles, Porcellanes, Làmpares, etc.

FERRERIA - PINTURES - Estanteries Metàliques

COSES...

Un nou estil de tenda dedicada per a la venda d'objectes d'adornament i petits detalls per oferir en les seves diverses varietats i preus...

Avda. Agustí Ros, 10

AGRAMUNT

ROS ROCA S.A.

LA INDÚSTRIA
DEL REMOLC

TAPISSATS DE COTXES I MOBLES

TAPICERIA RECASENS

Plaça Pou, 6 Tel. 390140 AGRAMUNT

ACAPULCO

BAR-RESTAURANT
DISCOTECA

AVDA. DE LERIDA Nº 11 Monzón (HUESCA)
TEL 40 01 85

Direcció: RAMON INGLÉS (Crich)

ll ofereix els serveis de
RESTAURANT - CAFETERIA
SALA DE FESTES - RESIDENCIA
BARRA AMERICANA
atessa per belles Senyorettes

Llenya i Carbó

F. Santamaria i Fills

Santa Esperança - Telèfon 390387

Saló

BELLESA I ESTETICA
PER A LA DONA

Riart

- MAQUILLATGES
- Depilació a la Cera
- MANICURA

Guimerà, 14

Agramunt

REALITAT SOCIAL, ELECCIONS, ACTITUDS

El dia quinze de juny, i per primera vegada durant un munt d'anys, haurem d'emetre el nostre parer per poder instal·lar als escons del Congrés i del Senat uns homes i unes opcions polítiques determinades.

El protagonisme electoral, formalment, restarà a les mans de tots els majors d'edat que constitueixen l'Estat Espanyol. Els electors que no hagin complert una seixantena d'anys, serà la primera vegada que gaudiran del dret a participar en unes eleccions legislatives; els grups polítics, coalicions o aliances electorals també es disposaran a participar en un joc tan complex com desconegut. Uns i altres doncs, —electors i elegibles— podran realitzar la més elemental de les funcions socials en un context polític on moltes de les llibertats democràtiques no han estat assolides.

Hom té el convenciment que el procés democratitzador s'ha endegat però, hom també creu que l'acció electoral que s'acosta es desenrotllarà, encara, enmig d'una colla de condicionaments obertament antidemocràtics. Cal solament apuntar unes quantes realitats:

- No hi ha llibertat plena d'expressió ni d'opinió (entre altres coses, més d'una seixantena de partits polítics estan encara per legalitzar —dia 7 de maig—, i no tots es poden anomenar "totalitaris" de bon tros).
- La llei electoral aprovada estableix lamentables discriminacions de representativitat, especialment en el nombre de senadors per circumscripció electoral (quatre senadors per cada província, sense tenir en compte el nombre d'habitants).
- No gaudim encara, perquè no se'ns ha donat mai, una formació política suficient per poder elaborar un judici crític, amb un mínim de garanties per no ésser manipulats (es parla d'un 50% d'electors que no sap el que fer davant les eleccions).
- Els grans mitjans d'informació oficial (televisió, per exemple) afavoreixen psicològicament i indirectament unes tendències determinades molt abans d'endegar el procés electoral, etc., etc.

Això no vol dir altra cosa que, en aquesta votació general ni totes les opcions polítiques hauran pogut gaudir de les mateixes possibilitats ni tampoc els electors, en general, podrem decidir plenament i lliurement la nostra legítima representativitat.

* * *

Sociològicament cal acceptar la nostra comunitat com una gran realitat que evoluciona cara a unes alternatives d'adaptació i de millorament.

Per tant, el plantejament seriós de les properes eleccions, malgrat els condicionaments existents, no solament pot ésser la millor manera d'avançar positivament, sinó que, el respondre amb una opció pensada i meditada podria significar l'actitud més positiva, per no dir l'única, que com a ciutadans podem en aquests moments realitzar.

* * *

Tenim ja al nostre abast els noms de les persones, les candidatures tancades -fruit o no d'una coalició electoral-, les llistes dels senadors amb la corresponent línia política darrera cadascun d'ells. I tot això, barrejat d'un sorollós esclat propagandístic on tothom crida tan fort que se'ns fa difícil la reflexió.

Hom diria que, encara que no ho sembli, és arribada l'hora de precisar, de discernir. El nostre futur, el del nostre poble o comarca, el de Catalunya i el del mateix Estat Espanyol restarà, bona part, en mans de polítics que entre tots elegim. Potser seria bo, doncs, que penséssim de veritat, entre altres coses, en la concepció ideològica, això és, en la manera d'entendre el futur social, polític, econòmic, cultural, etc., etc. de la societat on vivim, per part dels membres d'aquella llista o de l'altra; no podem oblidar tampoc llurs programes electorals, ja que no són altra cosa que aquell conjunt de mesures teòriques que es pensa emprar per dur a terme les diferents ideologies polítiques que els defineix, a cadascun d'ells, com a partit diferencial. No oblidem tampoc les persones, la seva imatge pública, la seva honradesa professional, el seu grau de capacitat, maduració humana i cívica, ... També seria interessant i orientatiu el poder copsar qui hi ha darrera cada candidat; quins grups, quines institucions i quin caire tenen les mateixes: de tipus econòmic-empresarial, bancàries, sindicals, merament polítiques... etc., etc.

La concepció dels diferents grups o la seva manera d'entendre CATALUNYA, també és, en aquests moments decisius, molt important. Fa molts anys, àdhuc segles, que el nostre país lluita i s'escarrassa per conquerir aquelles llibertats que li pertoqueu. CATALUNYA és un poble amb consciència de país i, per tant, té tot el dret a autogovernar-se en el marc d'un Estat Espanyol plurinacional. La nostra història, la nostra llengua, la nostra cultura, les nostres institucions ens haurien de fer pensar en aquells candidats o candidatures les quals, obertament, defensen el fet català.

Ideologia, programes, personatges, institucions i CATALUNYA: uns suggeriments que ens podrien facilitar la noble i greu responsabilitat de decidir el nostre futur i també el dels altres.

JOAN NOVELL

MAQUINARIA AGRICOLA

JOSEP MARTORELL

Si compareu,
elegireu
Viladàs

Chocolata Viladàs

Setmana Santa

Com cada any, les diades de la Setmana Santa han revestit a la nostra Vila un aire especial, un aire de vacances que ha estat més accentuat degut al rosari de festes seguides que hi han hagut, ja que altra volta ha tornat a ésser festiu tot el dia de Dijous Sant i a més quasi totes les empreses locals han fet el pont del dissabte, resultant així cinc dies seguits de festa, puix a Catalunya ens han respectat com a festiu el Dilluns de Pasqua.

Si és veritat que en aquests dies hi han hagut alguns agramuntins que s'han desplaçat fora Vila aprofitant aquestes festes, també és cert que els forasters que ens han visitat han cobert sobradament els buits que han deixat els primers.

En el caire religiós, els actes dels diferents dies es desenvoluparen més o menys així:

DIUMENGE DE RAMS.- Molta assistència a la Missa Major. La processó de les palmes tingué un recorregut molt curt, ja que solament donà la volta al nostre Temple sortint per la porta principal passant pel costat dret, darrera i costat esquerre de l'Església, entrant novament per la porta principal. Pràcticament és l'únic acte popular del dia que es manté gràcies a la benedicció de les palmes i rams, puix quasi tots els pares hi porten els seus petits compeint amb els seus palmers i amb els seus millors vestits. La processó del Via Crucis que es feia sempre a la tarda, ha quedat suprimida aquest any, celebrant-se aquesta pràctica religiosa dintre del temple, amb una assistència més o menys com la de cada diumenge de quaresma.

DIMECRES SANT.- A la nit confessió comunitària, assistència regular composta en general pels fidels més addictes a la parròquia.

DIJOURS SANT.- La missa de la tarda molt concorreguda, com ja és costum de cada any, molts forasters. L'hora Santa a la nit amb poca assistència. Des que es queda el Santíssim al Monument, es van turnant molts fidels fent-li una estona de companyia, essent el punt àlgid d'aquesta companyia el moment que es celebra l'Hora Santa.

DIVENDRES SANT.- És l'únic dia que es van mantenint les processons. Al matí el Via Crucis solament, sortint del Temple cap a la Plaça del Mercadal donant el tomb a la mateixa i retornant a l'Església. Es la processó on assistí més gent, resultant un acte molt solemne i devot. En aquesta matinada del divendres, el temps empitjorà, girant-se una revessia de fred que ja deslluï els altres actes que faltaven. A la tarda els actes a l'interior del temple no resultaren tan concorreguts com al dijous i la processó

de la nit, amb el mateix itinerari de l'altra, resultà menys concorreguda.

DISSABTE SANT.- La Vetlla Pasqual a la mitja nit, resultà una mica fluixa d'assistència degut al fred intens que feia.

DIUMENGE DE PASQUA.- La missa solemne molt concorreguda.

En altres aspectes d'aquesta setmana, cal ressaltar l'actuació dels caramellaires del club d'ESPLAI PARROQUIAL, l'exposició del Xè aniversari de la Coral d'Avui al local de la Caixa i la popular diada del dilluns de Pasqua, dia de la "mona". Encara que feia un temps de mil dimonis la sortida de gent cap a les rodalies d'Agramunt, fou plena. Els coberts i cabanes del nostre entorn estaven plens de cotxes i la clàssica carnada i mona s'hagué de fer en llocs reparats del vent, o bé dintre les cabanes, que en aquest dia feren la seva festa major.

CREUS

Aniversari Coral

Durant un any, la Coral d'Avui, ha commemorat amb diversos actes, el seu desè aniversari i com a cloenda s'ha celebrat una magna Exposició complement, per altra part, del tradicional concert de Pasqua.

EXPOSICIO: "10 ANYS DE CANT"

A la Sala Biblioteca de la Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estalvis i durant els dies de Setmana Santa, la Coral ha presentat una magna Exposició, que sota el títol de: "10 anys de cant", ha donat a conèixer a la Vila d'Agramunt, tot un treball viu i palpant. Una petita història de la nostra existència que amb constància i sacrifici s'ha lluitat per aconseguir un fi que no s'acaba i que en qualsevol moment noves inquietuds i esperances són motiu de continuïtat.

De l'interès manifestat pel públic, només cal assenyalar que la concurrència fou important el que valua positivament el treball de tots quants formen part d'aquesta Agrupació. De la mateixa podem destacar l'arxiu fotogràfic, on es veu el desenvolupament a través els anys; una altra part destacada la representen les llaçades dels Aplecs de les Terres de Lleida. Dita Exposició fou inaugurada per les primeres autoritats locals, encapçalada pel senyor Batlle, en Ricard Vicens, al mateix temps la Coral d'Avui interpretava "Els Segadors", Himne Nacional de Catalunya.

DIADA DE PASQUA: CONCERT

Al Teatre Casal Agramuntí, i ja per finalitzar els actes del desè aniversari, s'oferí el tradicional Concert de Pasqua; la Sala presentava un magnífic aspecte, la qual cosa representa que d'un temps ençà els simpatitzants pel cant coral han augmentat d'una manera notable.

El Concert constava de tres parts: Coral Infantil, Bon Cant, Grup de Flautes de la Coral d'Avui, les tres sota direcció del mestre Director, en Ramon Casals.

La Coral infantil Bon Cant interpretà música tradicional catalana, en quasi tot el seu repertori. Del temps que feia que no l'havíem sentit s'ha notat un milloament molt accentuat, el que vol dir que el treball que es realitza no es fa perquè sí i endebades sinó que, com diem abans, té una finalitat.

Del grup de Flautes? ¿què en podem dir?, quan al davant i als costats hi ha persones capaces d'adquirir una responsabilitat pròpia, sense intromissions, la cosa rutila per si sola, i la lluita per aconseguir allò que desitges es fa plaent i joiosa. El grup de Flautes ha posat en evidència la seva vàlua, cosa que el públic ha sabut reconèixer.

La Coral d'Avui, entrà en escena amb el Cant de la Senyera, obra que feia molt de temps que els agramuntins no teníem el gust d'escoltar, degut principalment a les diverses reestructuracions que la Coral duia a terme. Del repertori presentat, destaquem: Jeiki, Jeiki, (basca), Cant al Poble (Himne de Catalunya), Som Catalans (Llongueres), Cancó de la Barca (V. Gassol-R. Gerhard) i per acabar el Cant dels Segadors (Himne Nacional de Catalunya).

Amb referència a la seva actuació podem afirmar, segons opinions captades, que fou un dels Concerts més complets que s'havien escoltat. I ja a partir d'aquí la Coral inicia un altre peregrinatge esperançador cara al futur.

GRAVACIO D'UN DISC

El passat dia 23 d'abril, festivitat de Sant Jordi, Patró de Catalunya, una representació de la Coral d'Avui es desplaçà a Montserrat conjuntament amb representants de les Corals i Orfeons de les Terres de Lleida a fi de gravar un disc, com a aportació de la Terra Ferma envers el poble català.

JAUME CUÑAT MATA

Sant Jordi

Enguany la Diada de Sant Jordi tingué una esplendor que a casa nostra i, segurament, a la resta de Catalunya no s'havia vist mai. Els moments històrics que estem travessant feren que aquest dia del nostre Patró deixés de ser únicament el dia del llibre i de la rosa per a convertir-se també en una diada reivindicativa de les nostres institucions d'autogovern compreses en l'Estatut d'Autonomia de l'any 1932.

Ja des de primeres hores del matí nombroses senyeres aparegueren en finestres i balcones. Senyeres que s'anaren multiplicant durant el dia fins a arribar a un nombre bastant més superior de les que hi havia la diada de l'Onze de Setembre.

El Municipi

L'Ajuntament Ple i la Comissió Municipal Permanent, en sessions celebrades el passat mes d'Abril, adoptaren els següents acords:

LLICÈNCIES D'OBRES.

A la Sra. Silvia Salvadó Solà, la construcció de sis vivendes de Protecció Oficial Grup 1.er als Extramurs Sta Esperança.

Al Sr. Pere Vicens Penella, reforma i adicció de sis vivendes a l'Avinguda Marià Jolonch.

Al Sr. Josep M.ª Jovell Solé, construcció d'una vivenda unifamiliar al Raval de St. Francesc.

Al Sr. Ramon Creus Lluch per fer un tancat al pati en la partida Comain.

Al Sr. Miquel Solanes Puig, reparació galeria de la part de darrera al Raval de Puigverd.

Al Sr. Antoni Zambrano Zambrano, reparació parets prop pati Extramurs St. Joan.

Al Sr. Albert Cuñat Serra, alçar part edifici al carrer Capella.

Al Sr. Rafael Delgado Ruiz, per a fer una tanca al pati partida Comain

Al Sr. Joan Viladomat Almarcha i esposa, construcció vivenda Protecció Oficial Grup 1 er a l'urbanització «Verge del Socós»

Al Sr. Joan Quer Huguet, llicència definitiva per a la construcció d'una vivenda de Protecció Oficial a l'urbanització «Verge del Socós».

Al Sr. Jordi Comelles Mas, llicència definitiva per a la construcció vivenda de Protecció Oficial, partida Reguer Salat.

Al Sr. Ramon Roqué Gomà, construcció vivenda a l'urbanització «Verge del Socós».

Al Sr. Amadeu Sangrà Torres, construcció cobert al camí de Les Planes.

A la Sra. Rosa Marsà Balcells, construcció terrassa i arrebossat façana, a la casa Ctra de Preixens.

A la Sra. Maria Oliver Ramon, construir habitació en Extramurs St. Joan.

PRESA D'AIGUA.

Al Sr. Josep M.ª Jovell Solé, dret de junció vivenda Raval de St. Francesc.

Al Sr. Ramon Roqué Gomà, dret de junció vivenda Urbanització «Verge del Socós».

CANVI DE VEHICLE.

S'autoritza al Sr. Agustí Gili Cases, el canvi de material per al servei de Taxi.

ATRACCIONS.

A la Sra. Josepa Manchón Oliveros, per a la instal·lació tómbola dies Festa Major.

LIQUIDACIÓ GESTORIA VILA.

S'aprovaren els comptes de l'esmentada Gestoria corresponents al primer trimestre de l'exercici actual.

COMTES I FACTURES.

Se n'aprovaren diverses per un import total de 889.512 pessetes.

+ **RAMONA SOLANS I ANGUERA**
 morí cristianament el dia 21 de Maig de 1977, a l'edat de 46 anys, havent rebut els Sants Sagraments.
 A. C. S.

Els seus apenats: espòs, Josep M.ª Coll Jové; fills, Ramon i Josep M.^a; pares, Miquel i Pilar; mare política, Dolors Jové; cunyats, oncles, nebots, cosins i família tota, us preguen una oració per la seva ànima.

Els familiars de la difunta volen fer públic el seu agraïment per les mostres d'afecte i de condol rebudes aquests dies.

Agramunt, maig de 1977.

Les roses també foren les grans protagonistes de la jornada, doncs l'únic establiment que es dedicà a la seva venda fou llargament visitat durant tot el dia per nombrosos agramuntins que l'adquirien per primera vegada, ja que fins enguany cap establiment no s'hi havia dedicat, per ofrenar-les a esposes, mares i promeses.

Els que creiem que no estigueren a l'altura, foren els llibreters, en no donar a la festa del llibre i en especial al llibre català, el relleu que es mereix. Un sol dels tres muntà una parada al carrer i encara, aquesta, naturalment de molt més fàcil accés al futur comprador, dedicada al llibre en castellà. També cal remarcar la quasi nul·la existència de les novetats editorials més destacades que surten per aquesta diada.

A les sis de la tarda tingué lloc a la

plaça de l'Església un festival de cuques per a la quitxalla, organitzat per "La Senyera".

També els joves d'aquest grup tingueren cura dels actes que a partir de dos quarts de nou es desenrotllaren a la mateixa plaça. El principal d'aquests fou la recollida de firmes per a la campanya "Volem l'Estatut" promoguda per l'Assemblea de Catalunya i per la campanya del Congrés de Cultura Catalana "Català al carrer" i en aquest cas als carrers de la nostra Vila. Durant tota l'audició de sardanes, que fou l'acte aglutinador, nombrosos agramuntins estamparen la seva signatura en els pleclets disposats a l'efecte. En un parell de taulles més es convidava a torrons i moscatell, com també es venien diferents objectes; pegatines, posters, etc. del Congrés de Cultura Catalana.

Durant la vetllada es féu entrega al batlle de la Vila, Sr. Vicens, d'una petició per a que l'Ajuntament s'adherís a l'Estatut i a la Generalitat de Catalunya. La petició fou feta pel Secretariat Local del C. de C. C.

Cal assenyalar també la presentació a la sala del Casal de la pel·lícula "La ciutat cremada", aquesta obtingué entre nosaltres un gran èxit, com també l'ha tingut arreu. Tal volta aquesta obra serà la que obrirà el camí a un cinema català que tanta falta ens fa i que moltes vegades s'havia intentat, però que la manca d'estructures polítiques autòctones havia fet fracassar.

La Diada de Sant Jordi d'aquest any pot ser l'inici d'una festa plenament catalana i popular. D'una festa del Poble de Catalunya

BERTRAN

El vot dels Catalans per a Catalunya

Una breu anàlisi historiogràfica de les eleccions a Catalunya 1901-1923

Estem ja en vigílies electorals. El fet és tan nou que, difícilment l'home del carrer podrà fer ús d'antecedents electoralistes com una mostra historiogràfica d'antics comportaments a l'hora de decidir-se per uns homes o, millor, per uns corrents polítics o altres.

Hom haurà pogut palesar el caire de catalanitat que SIO, al llarg dels seus editorials, intenta reflectir amb el convenciment de fer un servei, al nostre entendre necessari, als homes i a la nostra terra. En la cruïlla actual ens manifestem explícitament com a catalans reivindicant el ple reconeixement de la personalitat històrica del nostre poble, convençuts de no fer altra cosa que allò que els nostres avis ja havien fet i demostrat nombroses vegades al llarg del primer quart del segle actual.

Catalunya, malgrat l'existència generalitzada, i feta costum, de tota mena de falsejaments electorals durant tota l'anomenada Restauració —1874-1924—, a més de dir prou a les manipulacions i "tupinades," exigint, sobretot a Barcelona, una revisió adequada i un fort control públic de meses i escrutinis, es decantà, ben aviat, per aquells diputats d'obediència catalana deixant, a la vegada, en minoria els qui representaven la política centralista. Anem a veure-ho.

Quadre comparatiu de les actes guanyadores a Catalunya, en les diferents eleccions, per diputats al Congrés espanyol.

Any electoral	Actes dels diputats catalanistes ¹	Actes d'obediència centralista ²
1901	10	34
1903	20	24
1905	19	25
1907	41	3
1910	30	14
1914	27	17
1916	25	19
1918	35	9
1919	30	14
1920	28	16
1923	28	21

1. Es reparteixen les actes: Republicans catalanistes, Regionalistes i Carlins.
2. Són diputats: o conservadors, liberals o corrents que no accepten l'autonomia de Catalunya.

No podem, en aquest breu article, analitzar com caldria tots i cada un dels processos i així poder esbrinar els condicionaments polítics i les estratègies electorals emprades que ens expliquessin els comportament socio-lògics dels electors. Amb tot, sí que podríem intentar unes puntualitzacions interpretatives.

— A primers de segle, el catalanisme polític restava polaritzat, en bona part, a l'entorn de la Lliga Regionalista —creada l'any 1899—, el republicanisme —federa, lista o no —però també catalanista i l'estrany i no menys important fenomen del Lerrouxisme, molt fort fins l'any 1907; aquest conglomerat de forces s'enfrontà

obertament, vençent-lo, a l'antic grup hegemònic i caciquista del sucursalisme governamental i oficialista: el partit conservador i el liberal.

— Durant l'any electoral 1901 encara amb majoria centralista— la política oficial rebé el primer desafiament per part de les forces (anti-centralistes) a la ciutat de Barcelona; després d'una sonada impugnació dels resultats electorals oficials, es logrà un nou escrutini públic a l'Ajuntament, el resultat del qual fou totalment contrari al fet públic dies enrera pel Governador Civil. Aquesta derrota significarà la no presentació d'candidates (centralistes) a Barcelona-ciutat fins l'any 1919. Encara que a la resta de Catalunya continuà un caciquisme accentuat, d'ençà d'aquest moment, la consciència creixent del catalanisme polític s'enfronta obertament a "la manera de fer" de la política del règim existent.

— L'any 1907 és el de la SOLIDARITAT CATALANA. Degut a una colla d'esdeveniments lamentables, el govern suspengué les llibertats constitucionals del Principat. Es llavors quan les forces polítiques de Catalunya decideixen una coalició electoralista, un unir esforços, per poder fer front al menyspreu i a la repressió existent. El resultat fou un gran triomf dels candidats catalanistes; s'aconseguien 41 escons per Solidaritat Catalana, dels 44 que pertocava a Catalunya.

— Les eleccions de 1918 constituïren un altre gran triomf del catalanisme. Eren uns moments de greus dificultats polítiques i socials principalment a Catalunya, fins al punt de fer trontollar el mateix règim. Restaven clausurades les Corts. Després de governar massa temps sense la veu dels representants legals del poble, els regionalistes, encapçalats per Cambó, conjuntament amb els republicans i els socialistes —catalans o no— crearen l'anomenada Assemblea de Parlamentaris. La Lliga Regionalista, conjuntament amb la Mancomunitat i el recolzament de l'Assemblea del Parlament presentà a les Corts —desembre de 1918, gener 1919— un Estatut d'Autonomia per a la seva discussió.

— El resultat de les eleccions, amb tot i l'abstencionisme generalitzat de la classe obrera i el fracàs de les tendències esquerranes, fou un gran triomf del catalanisme burgès a la vegada que es despertava un fort sentiment per un Estatut d'Autonomia.

A part de les nombroses matitzacions d'interpretació que el quadre ens permetria, creiem que aquesta breu perspectiva historiogràfica ens podrà descobrir una visió força entenedora del procés catalanista, del fet català, a través d'allò que els nostres majors, amb les limitacions que podem imaginar, anaven manifestant com a electors.

Un fet potser caldria palesar en l'actual moment històric: Els pobles triomfen donant-se les mans i lluitant units la major part dels seus homes i dones. El nostre poble doncs, Catalunya, durant els primers vint anys del segle XX, a més de constituir-se en una nacionalitat amb identitat pròpia i diferencial enviant a les Corts de l'Estat Espanyol unes relatives majories de parlamentaris catalanistes, aquesta, fou esclatant en aquelles etapes —1907 i 1918— en les quals els grups polítics existents, ajuntant-se i dialogant convidaren Catalunya a una acció comuna. Era llavors quan el vot dels catalans era per Catalunya.

Candidatures en les eleccions a Corts del 15 de Juny de 1977, per la Província de Lleida

CONGRÉS DE DIPUTATS

CANDIDATURES CATALANISTES UNIO DEL CENTRE I PER LA DEMOCRACIA CRISTIANA DE CATALUNYA

Candidatura formada per: Unió Democràtica de Catalunya i Centre Català

**Simeó Miquel, Josep M. Mora,
Joan Sansa i Delfi Robinat**

PACTE DEMOCRÀTIC PER CATALUNYA
Candidatura formada per: Convergència Democràtica, Esquerra Democràtica, Partit Socialista de Catalunya (R) i Front Nacional

**Joaquim Arana, Josep Pau,
Josep M. Tamarit i Francesc Xavier Bada**

ESQUERRA DE CATALUNYA (Front Electoral Democràtic)

Candidatura formada per: Esquerra Republicana de Catalunya, Partit del Treball, Associació Catalana de la Dona, Confederació Nacional de Catalunya de Sindicats Unitaris de Treballadors

**Joan Grau, Andreu Rivadulla,
Antoni Trepà i Mercè Ciutat**

SOCIALISME DE CATALUNYA
Candidatura formada per: Partit Socialista de Catalunya (C) i

Partido Socialista Obrero Español

**Felip Iorda, Josep Pané,
Josep Sanmartí i Manuel Hueso**

PARTIT SOCIALISTA UNIFICAT DE
CATALUNYA (P.S.U.C.)
(Comunistes catalans)

**Pere Ardiaca, Vicens Valentínez,
Felip Castells i Magda Ballester**

CANDIDATURES NO CATALANISTES

CONVIVENCIA CATALANA
(Aliança Popular)

**Joaquim Gias Jover, Magí Felip,
Josepa Galifre i Ramon Rosell**

UNIO DEL CENTRE DEMOCRÀTIC
**Manuel de Sagarra, Manuel Ferrer,
Josep Esteve i Fernando Boneu**

REFORMA SOCIAL CATALANA
**Ricard Burball, Joan Condal,
Miquel Sanquis i Carles Casanova**

CANDIDATURA DELS TREBALLADORS
DE LLEIDA

**Miquel Dueñas, Jesús Castillo, Maria
Carme Blanco e Isidoro Valdeanda**

S E N A T

CANDIDATURES CATALANISTES DEMOCRACIA I CATALUNYA

Candidatura formada per: Centre Català, Unió Democràtica, Convergència Democràtica, Esquerra Democràtica, Partit Socialista (R), i Front Nacional

**Joan Cornudella, Maria Rubies
i Celestí Pol**

ENTESA DELS CATALANS
Candidatura: Esquerra Republicana de Catalunya
Partit Socialista (C), Partido Socialista Obrero Español, Partit Socialista Unificat de Catalunya
Rosend Audet, Felip Solé i Josep Vall

CANDIDATURES NO CATALANISTES

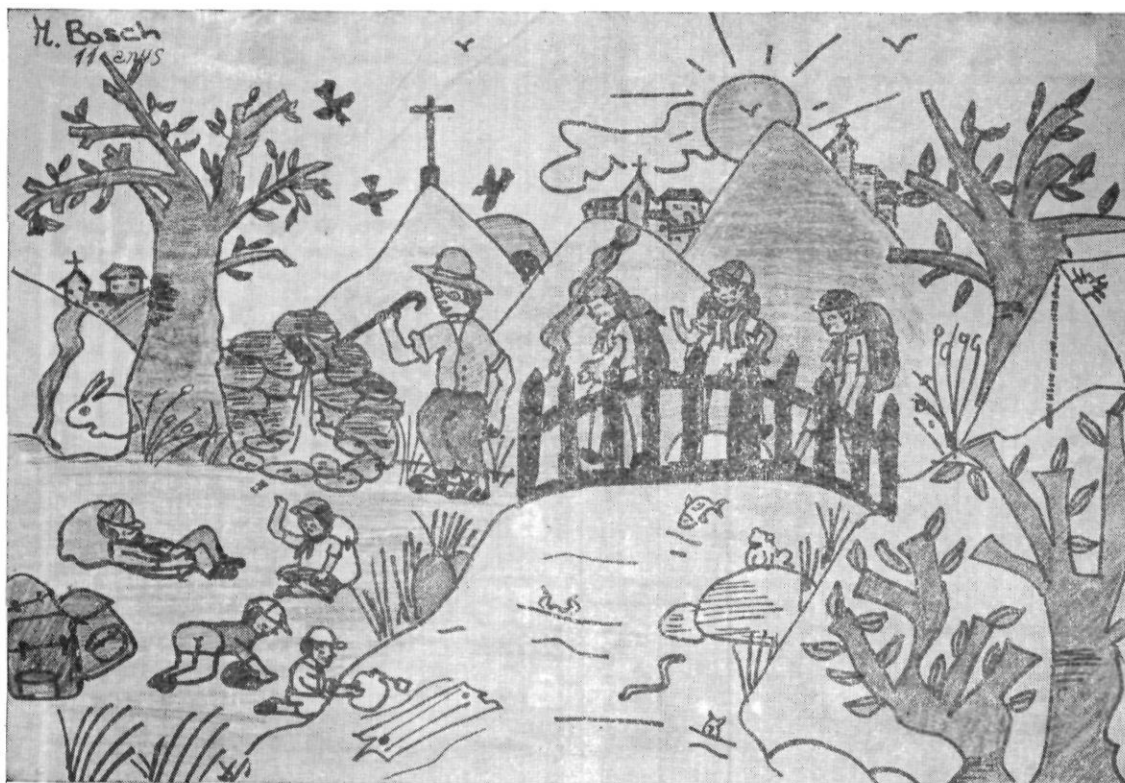
CONVIVENCIA CATALANA
(Aliança Popular)

Miquel Costa i Joaquim Masanes

UNIO DEL CENTRE DEMOCRÀTIC
Miquel Montaña i Josep M. Mora

REFORMA SOCIAL CATALANA
Mercedes Aguado

INDEPENDENTS
Joaquim Viola

Amics de la Natura

SALGAR

ANIVERSARI TANDA N.º 50

Iniciada l'obra
a Agramunt
l'any 1962,
perdura a
Salgar com un
servei als nois
i noies.

Tandes: 1.ª NOIES: 11 a 14 anys, 3 al 17 de juliol 3.ª NENES: 8 - 11 anys, 31 juliol 14 agost
2.ª NOIS: d'11 a 14 anys, 17 al 31 juliol 4.ª NENS: de 8 a 11 anys, 14 al 28 agost

Preu: 3000 pts.

Casa - Tenda
Piscina - Llum
Aigua - Natura
Muntanya - Jocs
Aire lliure

INFORMACIÓ:

Mn ROC

MONTGAI

Tel. 43 00 67

